

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/279/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712205127
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3712205127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členiek JUDr. Emílie Zimovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľky H. N., bytom R. XX, N.- A. proti odporcovi T. Zliechov, s.r.o., Zliechov 331, IČO: 31628842, v konaní o zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľností vo výške 11 099,52 Eur, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. júla 2013, č.k. 4C/54/2012 -139, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke 8,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 169,50 Eur a nahradiť na účet Okresného súdu v Považskej Bystrici trovy konania preddavkované štátom vo výške 774,58 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V rozhodnutí uviedol, že po zhodnutí všetkých skutočností a dôkazov dospel jednoznačne k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný len sčasti. Je nesporné, že navrhovateľka je spoluvlastníčkou nehnuteľností v k. ú. Zliechov, zapísaných na LV č. 1050, 1518, 899, 952, 1723, jej podiel na predmetných užívaných nehnuteľnostiach predstavuje spolu výmeru 1 275 m². Predmetné parcely vo vlastníctve navrhovateľky sú súčasťou honov a tieto užíva odporca na výrobu objemových krmovín- sena a senáže tradičným technologickým postupom - kosením a následným zberom jeden až dvakrát do roka. Na všetkých parcelách sú trvalé trávne porasty a hranica medzi nimi nie je v prírode vytvorená. Medzi navrhovateľkou a odporcom neexistuje žiaden právny vzťah, pričom odporca kosí pozemky navrhovateľky bez jej vedomia a súhlasu. Odporca týmto svojim zavineným konaním porušuje právnu povinnosť a preto zodpovedá za škodu, ktorú takýmto konaním spôsobil podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odporca svoju zodpovednosť nepoprel, navrhovateľke bol ochotný škodu nahradiť.

Pri rozhodovaní o výške škody súd prvého stupňa vychádzal z § 442 ods. 1,3 a § 443 Občianskeho zákonníka a mal za to, že výška skutočnej škody zodpovedá hodnote pokosenej trávy za obdobie od 26.4.2010 do 26.4.2012, za ktoré sa navrhovateľka náhrady domáha. V danom prípade výšku skutočnej škody vyčíslil znalec Ing. Keperecký v znaleckom posudku č. 04/2013 zo dňa 10.6.2013 s prihladnutím na veľkosť spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky na pozemkoch, ktorých je spoluvlastníčkou a rozsah užívanej plochy odporcom a to vo výške 8 Eur. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní o výške skutočnej škody sa stotožnil so záverom znaleckého posudku Ing. Kepereckého a zaviazal odporcu na náhradu škody navrhovateľke vo výške 8 Eur a vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol. Na záver uviedol, že pokiaľ by odporca užíval pozemky navrhovateľky aj inak ako kosením jeden - dva krát do roka,

potom by vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom mohol by posudzovaný ako bezdôvodné obohatenie, avšak v danom prípade, odporca sa na úkor navrhovateľky bezdôvodne neobohatila ale svojím konaním spôsobil navrhovateľke škodu, ktorú je povinný nahradiť. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p.. Navrhovateľka mala v konaní úspech len čiastočný, súd jej však priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko rozhodnutie záviselo od znaleckého posudku. Trovy konania vznikli navrhovateľke titulom zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 169,50 Eur, na ktorých náhradu zaviazal odporcu. O náhrade trov konania preddavkovaných štátom súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O. s. p.. a podľa výsledku konania zaviazal na náhradu trov konania, ktoré boli vyplatené zo štátnych prostriedkov znalcom v celom rozsahu odporcu.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, v ktorom žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a prešetril ňou navrhované skutočnosti. V odvolaní namietala, že rozsudok má hneď v prvom odseku chybu a to výšku žiadanej sumy za užívanie nehnuteľnosti a to vo výške 11 099,52 Eur. Ďalej namietala, že návrh na súd podala až po kontaktovaní odporcu, ktorého osobne navštívila v mesiaci júl 2011 s tým, že chce aby s ňou podpísal zmluvu o prenájme, alebo aby tieto parcely neužíval. Odporca jej zmluvu prisľúbil, avšak so zmluvou, ktorú jej poslal nesúhlasila, čo mu dala aj písomne na vedomie. Odporca už viac nereagoval a jej pozemky ďalej užíval. Ďalej poukazovala na priebeh pojednávania, namietala znalcom určenú výšku škody, pričom znalec vyčíslil sumu za spracovanie sena, ale v tejto sume nie je zahrnutý aj zisk, ktorý z tohto sena má odporca. V rozsudku nebolo prihliadnuté na jej dobrú vôľu dohodnúť sa s odporcom, či už pred podaním návrhu na súd alebo počas konania súdneho sporu. Nebolo ani prihliadnuté na § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka, pričom odporca dlhé roky bezplatne užíval jej pozemky a ona si pritom uplatňuje len dva roky podľa zákona. Tiež sa spor predlžoval len pre tvrdenie odporcu, že neužíva jej pozemky, ale dokazovaním znalcov to bolo vyvrátené a preto si v rozšírenom návrhu podala žiadosť o zaplatenie nie len trov konania vo výške 169,50 Eur, ale aj trovy spojené s týmto konaním, čo je cestovné a ušlá mzda za tri pojednávania. Na záver uviedla, že požiadala písomne odporcu, aby na jej pozemkoch viac nepracoval, avšak má informácie že aj v rokoch 2012-2013 kosil na jej pozemkoch, čiže aj naďalej sa obohacoval. Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď zaviazal odporcu na náhradu škody navrhovateľke vo výške 8 Eur a vo zvyšku návrh zamietol. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa mal aj odvolací súd za preukázané, že navrhovateľka je spoluvlastníčkou nehnuteľností v k. ú. Zliechov, zapísaných na LV č. 1050, 1518, 899, 952, 1723, jej podiel na predmetných užívaných nehnuteľnostiach predstavuje spolu výmeru 1 275 m², pričom predmetné parcely sú súčasťou honov a tieto užíva odporca na výrobu objemových krmovín- sena a senáže tradičným technologickým postupom - kosením a následným zberom jeden až dvakrát do roka. Na všetkých parcelách sú trvalé trávne porasty a hranica medzi nimi nie je v prírode vytvorená.

Odvolací súd v danom prípade zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že medzi navrhovateľkou a odporcom neexistuje žiaden právny vzťah, pričom odporca kosí pozemky navrhovateľky bez jej vedomia a súhlasu a týmto svojím zavineným konaním teda porušuje právnu povinnosť a preto zodpovedá za škodu, ktorú takýmto konaním spôsobil podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa správne pri rozhodovaní o výške škody vychádzal z § 442 ods. 1,3 a § 443 Občianskeho zákonníka a správne dospel k záveru, že v danom prípade výška skutočnej škody zodpovedá hodnote pokosenej trávy za obdobie od 26.4.2010 do 26.4.2012, za ktoré sa navrhovateľka náhrady domáha. V danom prípade výšku skutočnej škody vyčíslil znalec v znaleckom posudku č. 04/2013 zo dňa 10.6.2013 s prihliadnutím na veľkosť spoluvlastníckeho podielu navrhovateľky na pozemkoch, ktorých je spoluvlastníčkou a rozsah užíwanej plochy odporcom a to vo výške 8 Eur, pričom s týmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd.

Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní o výške skutočnej škody správne vychádzal so znaleckého posudku a správne preto zaviazal odporcu na náhradu škody navrhovateľke vo výške 8 Eur a vo zvyšku návrh zamietol.

Čo sa týka námietky navrhovateľky, ohľadom nájomného za neoprávnené užívanie jej pozemkov odporcom, čo by mohlo byť eventuálne posudzované ako bezdôvodné obohatenie, odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania je zrejmé a nepochybné, že vzhľadom na druh a charakter pozemkov ako aj spôsob obhospodarovania týchto pozemkov sa nejedná o celoročné užívanie a obhospodarovanie, pretože užívanie odporcom spočíva v tom, že na týchto pozemkoch odporca kosí trávu 1 až 2 krát do roka a preto z tohto dôvodu bol v celom rozsahu správny postup súdu prvého stupňa, ktorý posudzoval nároky navrhovateľky titulom zodpovednosti odporcu za spôsobenú škodu.

Záverom odvolací súd opätovne konštatuje, tak ako už uviedol i súd prvého stupňa, že pokiaľ by odporca užíval pozemky navrhovateľky aj inak ako kosením jeden - dva krát do roka, potom by vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom mohol byť posudzovaný ako bezdôvodné obohatenie, avšak v danom prípade, odporca sa na úkor navrhovateľky bezdôvodne neobohatil, ale svojim konaním spôsobil navrhovateľke škodu, ktorú je povinný nahradiť.

Súd prvého stupňa rozhodol správne i o náhrade trov konania a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p..

K námietke navrhovateľky, že jej neboli priznané aj trovy spojené s týmto konaním, čo je cestovné a ušlá mzda za tri pojednávania, odvolací súd uvádza, že navrhovateľka tieto trovy konania v zákonnej lehote (a ani doposiaľ) nevyčíslila, ale ani nepreukázala, preto jej ani nemohli byť priznané.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa v predmetnej veci dostatočne zistil skutkový stav a správne vec právne posúdil, preto odvolací súd nepovažoval námietky navrhovateľky uvádzané v odvolaní za opodstatnené a rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov neuplatnil a ani mu zo spisu žiadne nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.